

Mel.: "Svankes lykkelige dag"

§

So, hvilken aftenstund,
Månen er gul og rund,
Grethe er fyrrer i dag,
Vi er i mantert lag,
Livet er ikke det værste man har,
og om lidt er kaffen klar.

Pigerne blomstrer op,
Grethe sid'r ikke stop,
Udvider gerne sin flok,
til vi er mange nok,
Venner er ikke det værste man har,
og om lidt er kaffen klar.

Græsset er grønt og vådt,
Gæsterne har det godt,
Her er en frisk forårsluft,
forelskelsesens egen duft,
Lykken er ikke det værste man har,
og om lidt er kaffen klar.

Himlen er himmelblå,
Det kan jeg godt forstå,
Stjernerne flokkes som vi
om den, som vi godt kan li',
Verden er ikke det værste man har,
og om lidt er kaffen klar.

Hjertet er altid stort,
Tingene bliver gjort,
Selv om hun aldrig har tid,
er hun som regel blid,
Grethe er ikke det værste man har,
og om lidt er kaffen klar.

Bang under middagsbord.
Glæden må være stor.
Grethe har taget sin tørn,
nu må det være Bjørn.
Samliv er ikke det værste man har,
og om lidt er kaffen klar.

Hør dette vennekor.
Troskab i sjælen bor.
Mon nogen er gået forbi,
som Grethe har kunnet li'?
Men'aker er ikke det værste man har,
og om lidt er kaffen klar.

Fuglene kvidrer med.
Fløjter om kærlighed.
Foråret er her jo nu,
mærker du det, lille du?
Varme er ikke det værste man har,
og om lidt er kaffen klar.

Vinen gør tanken let.
Grethe er glad og mæt.
Snekken er smuk og galant,
jeg er en elefant.
Junglen er ikke det værste man har,
og om lidt er kaffen klar.

Jeg ville rime ord.
Synge ved dette bord
om hvad mit hjerte har sagt,
men ordet har ingen sagt.
Tanken er ikke det værste man har,
og om lidt er kaffen klar.

Kende, du ved nok..